

Лабиринтътъ, за който ви говорихъ, представля гъста материя, въ която всъки може да попадне. За да преодолѣете мѫчнотиитъ, които срѣщате въ гъстата материя, вие трѣбва да се ползвувате отъ методитъ, представени чрезъ трижгълницитъ на фиг. 3. Тамъ сѫ показани методи, чрезъ които човѣкъ може да отправя ума, сърцето и волята си къмъ Първичния центъръ, отъ който е излѣзълъ. Значи, стремежътъ на човѣка, на цѣлото му сѫщество трѣбва да бѫде насоченъ къмъ Бога, къмъ Първичното съзнание.

Съвременнитъ хора страдатъ, мѫчатъ се, не знаятъ, какъ да се справятъ съ мѫчнотиитъ въ живота. — Много просто, трѣбва да се свѣржатъ съ Бога. Нѣма по-реално нѣщо отъ тази връзка. Тя никога не се промѣня, и нищо въ свѣта не е въ състояние да я разкѣса. Достатъчно е да насочите ума, сърцето и волята си нагоре, къмъ Първичната Причина, за да се свѣржете съ Ней моментално. Достатъчно е човѣкъ да отправи погледа си къмъ изгрѣващето слѣнце, за да разсѣе облацитъ, събрани въ неговото съзнание. Такова нѣщо представя Първичното съзнание. Достатъчно е човѣкъ да се свѣрже съ това съзнание, за да разсѣе съbralата се въ него мѫка, скрѣбъ. Първичното съзнание е слѣнцето на хоризонта на нашия духовенъ животъ. То е въ сила да пробуди съзнанието на всъки човѣкъ, да внесе въ него повече свѣтлина, повече животъ. Срѣщате нѣкой човѣкъ отчаянъ, мраченъ, не-